

ΠΟΙΚΙΛΑ ΣΧΟΛΙΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ Κ. ΣΗΜΙΤΗ

Αιχμές κατά Τάσσου και Λυμπέρη, πυρά στη ΝΔ

Στη διαδοχή και την εκλογική ήττα του ΠΑΣΟΚ, στο θέμα των ταυτοτήτων και στα Ιμια αναφέρεται ο τέως Πρωθυπουργός

Συζητήσεις και ποικίλα σχόλια έχει προκαλέσει το βιβλίο του τέως πρωθυπουργού Κώστα Σημίτη, με τίτλο «Πολιτική για μια δημιουργική Ελλάδα 1996-2004», που βρίσκεται από σήμερα στα βιβλιοπωλεία (εκδόσεις «ΠΟΛΙΣ») και θα παρουσιαστεί από τον ίδιο την προσεχή Τετάρτη, στις 19:30, στο Μουσείο Μπενάκη.

Ο κ. Σημίτης αναφέρεται, μεταξύ άλλων, στη διαδοχή στο ΠΑΣΟΚ, στο θέμα της συνεργασίας με τον ΣΥΝ, στη σχέση του ΠΑΣΟΚ με το ΚΚΕ, στο θέμα των ταυτοτήτων, στη διαπλοκή, στην κρίση των Ιμίων και στην υπόθεση Οτσαλάν, ενώ ασκεί κριτική στη Ν.Δ.

Ο τέως πρωθυπουργός χαρακτηρίζει τη διακυβέρνηση της Ν.Δ. «επιστροφή στο παρελθόν, αφιερωμένη στο τρίπτυχο πατρις - θρησκεία - οικονομία», προτείνοντας στις δυνάμεις του εκσυγχρονισμού «να αντιάξουν στις προσπάθειες επιστροφής στο παρελθόν, ένα σχέδιο που να εκφράζει της ανάγκες της νέας γενιάς και του κόσμου της εργασίας». Ένα τέτοιο σχέδιο, οφείλει «να επιδιώκει τη σύγκλιση, την ισχυροποίηση της Ελλάδας στην Ε.Ε. και τα Βαλκάνια και την ανοικτή κοινωνία».

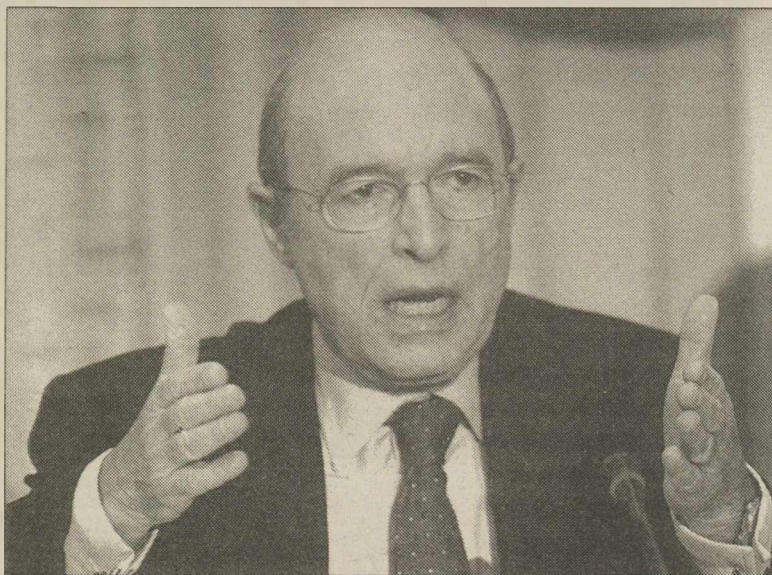
Ασκή επίσης έμμεση κριτική στον πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας Τάσσο Παπαδόπουλο για τη στάση του στο σχέδιο Ανάν, επιτίθεται ευθέως στον πρωθυπουργό Κώστα Καραμανλή για την πολιτική του στο Κυπριακό και τις ελληνοτουρκικές σχέσεις και περιγράφει πως έφτασε κοντά σε συμφωνία με τον τότε πρωθυπουργό της FYROM κ. Γεωργκιέφσκι για το όνομα της γεγονικής μας χώρας «Gome Macedonia».

Διαδοχή

Σχετικά με την διαδοχή στο ΠΑΣΟΚ, ο Κώστας Σημίτης αναφέρει: «στην επιλογή μου να συνεννοηθώ μαζί του και όχι με άλλους που θα μπορούσαν να με διαδεχθούν, δεν έπαιξαν ρόλο ούτε συμπάθειες ούτε αντιπάθειες. Μόνο αυτός που είχε τη μεγαλύτερη αποδοχή στην κοινή γνώμη θα μπορούσε να εξασφαλίσει τόσο μία ομαλή διαδοχή όσο και μία νίκη στις εκλογές. Ο Γιώργος Παπανδρέου ερχόταν πρώτος στις προτιμήσεις, τόσο στο σύνολο των εκλογέων όσο και στους ψηφοφόρους του ΠΑΣΟΚ. Η συνεννόηση μαζί του δεν σήμαινε λοιπόν διάκριση σε βάρος κάποιων άλλων».

Ηττα

Αποδίδει την ήττα στις εκλογές στην τροπολογία για το ξενοδοχειακό συγκρότημα Πόρτο Καραράς, στην αποστασιοποίηση από το έργο της κυβέρνησης που επέλεξαν οι διαφημιστές του ΠΑ-

Ο κ. Σημίτης περιγράφει πως έφτασε κοντά σε συμφωνία με τον τότε πρωθυπουργό της FYROM κ. Γεωργκιέφσκι για το όνομα της γεγονικής μας χώρας «Gome Macedonia»

ΣΟΚ, στην έλλειψη επικοινωνιακής πολιτικής που να προβάλλει το κυβερνητικό έργο στην «υποτονική εικόνα του κόμματος» και στην προσαρμογή στο ευρώ που, όπως γράφει, βιώθηκε ως επίπονη διαδικασία.

Χρηματιστήριο

Παραδέχεται ότι στη Σοφοκλέους «πολλοί έχασαν χρήματα», γεγονός που χαρακτηρίζει «λυπηρό», ιδίως για τους μικροαποταμιευτές.

Η συνεργασία με τον Συνασπισμό δεν προχώρησε ποτέ επειδή, όπως αναφέρει, η ηγεσία του ΣΥΝ αντέτεινε στη σχετική πρόταση την καθιέρωση απλής αναλογικής, ενώ για τη σχέση με το ΚΚΕ γράφει: «Συμφωνούσαμε και οι δύο ότι οι απόψεις μας ήταν διαμετρικά αντίθετες. Το ΚΚΕ

μάλιστα, προκειμένου να εξασφαλίσει μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα στη συνεχή αποδομητική του προσπάθεια, συνεργάστηκε χωρίς ενδοιασμό με τη Ν.Δ. όποτε το έκρινε σκόπιμο. Στη διάρκεια της οκταετίας άλλαξε επίσης τη γραμμή του ως προς τις σχέσεις της Ελλάδας με τους γείτονές της. Εγκατέλειψε τη διεθνιστική παράδοση που έθετε σε πρώτη μοίρα τη φιλία και τη συνεργασία των λαών και ακολούθησε ένα μαχητικό εθνικισμό».

Εκκλησία

Αναφορικά με την αντίδραση της Εκκλησίας στο θέμα των ταυτοτήτων, τη χαρακτηρίζει αφορομή και πρόσχημα, στην προσπάθεια της Εκκλησίας να εγκαθιδρύσει μία ιδεολογική εποπτεία επί της πολιτικής εξουσίας. Για την κρίση των Ιμίων

γράφει ότι: «Το συμπέρασμα που πολύ απλά προέκυψε από όλα αυτά, ήταν ότι η Ελλάδα δεν είχε τη στρατιωτική δυνατότητα άμεσης επέμβασης. Η στρατιωτική ηγεσία δεν είχε καν προετοιμάσει σχέδιο για ένα τέτοιο ενδεχόμενο, χαρακτηρίζοντας τον κ. Λυμπέρη ως τον κατ' εξοχήν υπεύθυνο για τις παραλείψεις και τις αδυναμίες τη νύχτα της κρίσης. Σχολιάζοντας τις επικρίσεις που δέχθηκε στη Βουλή για το «ευχαριστώ» στους Αμερικάνους, ο τέως πρωθυπουργός επισημαίνει: «Θεώρησα πολιτικά σωστό για τη χώρα να υπάρξει αυτή η αναγνώριση της συμβολής των ΗΠΑ, την οποία εμείς οι ίδιοι την είχαμε ζητήσει...»

Δίνοντας απάντηση για το τι ο ίδιος πέτυχε, ο Κώστας Σημίτης αναφέρει ότι «ο λαός είναι ο κριτής των πολιτικών, ο δε χρόνος ο αντικειμενικότερος όλων».

Μ. Ξενογιαννακοπούλου

Σχολιάζοντας το νέο βιβλίο του τέως πρωθυπουργού, η γραμματέας του ΠΑΣΟΚ Μαριλίνα Ξενογιαννακοπούλου ανέφερε: «όλοι περιμένουμε με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον το βιβλίο του Κώστα Σημίτη. Ιδιαίτερα, αφού αναφέρεται σε μια κυβερνητική περίοδο που έχει δώσει μεγάλο έργο, μεγάλη προσφορά στη χώρα μας. Ένα έργο που κάθε μέρα αναγνωρίζεται όλο και περισσότερο. Ξεσον αφορά τις εκλογές του 2004, αυτή η συζήτηση έχει γίνει στο ΠΑΣΟΚ. Τώρα είμαστε σε μια άλλη φάση. Το ΠΑΣΟΚ βγαίνει μπροστά με τον Γιώργο Παπανδρέου. Με σχέδιο, με όραμα, κάθε μέρα κερδίζουμε την εμπιστοσύνη των πολιτών. Κάθε μέρα που περνάει αυτό αποτυπώνεται όλο και πιο πολύ».

ΟΡΓΗ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΚΑΤΑ Κ. ΣΗΜΙΤΗ**«Δεν θα αφήσουμε να γκρεμιστεί το σπίτι μας...»**Του **ΣΩΤΗΡΗ ΣΙΑΚΑΒΑΡΑ**

Άμεση ήταν η αντίδραση του Αρχιεπισκόπου Χριστόδουλου στις νέες επιθέσεις που δέχθηκε από τον τέως πρωθυπουργό Κώστα Σημίτη, μέσω του βιβλίου του. Ο Μακαριώτατος ο οποίος είναι εξοργισμένος από την άποψη που διατυπώνει ο κ. Σημίτης για το ζήτημα των ταυτοτήτων, χθες από τον καθεδρικό ναό της Απωλοακαρνανίας κατά τη διάρκεια ενθρόνισής του νέου Μητροπολίτη, απάντησε: «Η Εκκλησία η Ορθόδοξη είναι και εθνική και αυτό δεν είναι προς ψόγο, είναι προς έπαινο». Μας κατηγορούν, σημειώνει ο Προκαθήμενος, ότι έχουμε ταυτιστεί με το έθνος, αλλά, πρόσθεσε, αυτό το έθνος το αγαπάμε γιατί σ' αυτό το έθνος ανήκουμε και δεν θα αφήσουμε να γκρεμιστεί το σπίτι μας, γιατί αν γκρεμιστεί θα πέσει να μας πλακώσει όλους.

Ο Αρχιεπίσκοπος συνέχισε: «Ο λαός θέλει τους ποιμένες του, όχι καθήμενους απλώς στο θρόνο, αλλά συναγωνιστές, όχι στις κερκίδες του σταδίου, αλλά κάτω στο στίβο, εκεί που διεξάγονται οι πνευματικοί και οικονομικοί αγώνες, θέλουν την Εκκλησία μπροστά τους στους αγώνες αυτούς, τόσο τους εθνικούς, όσο και τους κοινωνικούς και πνευματικούς, γιατί αυτό ση-

μαίνει Εκκλησία πραγματική και ειλικρινής, η οποία δεν γνωρίζει να υπηρετεί σκοπιμότητες, η οποία γνωρίζει να λέει αλήθειες προς πάσαν κατεύθυνση, έστω και αν τούτο στοιχίζει ενίοτε πολύ ακριβά».

Αναφερόμενος στο νέο Μητροπολίτη ο κ. Χριστόδουλος τόνισε ότι «κατάγεται από το Θέρμο Αιτωλοακαρνανίας, όπου η γενέτειρα του Κοσμά του Απώλου, που υπήρξε πανεθνικός κήρυκας και κάλεσε τους πανελλήνιους να επιστρέψουν στις ρίζες τους». Για το θέμα των ταυτοτήτων ο κ. Σημίτης διατυπώνει την εξής άποψη: «Όμως οι ταυτότητες ήταν εκείνη τη στιγμή αφορμή και πρόσχημα για την Εκκλησία. Στην πραγματικότητα μέσα από την υπόθεση αυτή η Εκκλησία προσπάθησε να εγκαθιδρύσει μια ιδεολογική εποπτεία επί της πολιτικής εξουσίας. Να την αποδεχτεί η κυβέρνηση ως υποχρεωτικό συνομιλητή με δικαίωμα βέτο σε όλα τα μείζονα θέματα της χώρας, από τα εθνικά μέχρι την Παιδεία και τον πολιτισμό. Και όχι μόνο αυτό, αλλά και να εξασφαλίσει ευμενή μεταχείριση σε όλες τις σχεδιαζόμενες δράσεις της, όπως την ίδρυση πανεπιστημίου, ραδιοτηλεοπτικού σταθμού ή την κατασκευή ξενοδοχείων κατ' εξαίρεση των πολεοδομικών ρυθμίσεων».

Θέσεις

Η κρίσιμη μάχη κατά της διαπλοκής

ΟΤΑΝ ακόμα και ο τέως Πρωθυπουργός - επί των ημερών διακυβέρνησης του οποίου η έννοια της διαπλοκής απέκτησε υπόσταση και περιεχόμενο - ομιλεί για εξάρτηση της πολιτικής από ισχυρά οικονομικά συμφέροντα, κατηγορώντας βέβαια γι' αυτό - κατά την προσφιλή του συνήθεια - τους πολιτικούς του αντιπάλους, τότε αντιλαμβάνεται κανείς τι διαστάσεις έχει προλάβει το πρόβλημα και σε ποιο βάθος έχει φτάσει η εξάρτηση - αν μη η υπαγωγή - της πολιτικής και των εκλεγμένων ηγετών στον ιστό των διαπλεκόμενων. Η υπενθύμιση έρχεται, άλλωστε, στην πιο κατάλληλη στιγμή, καθώς η διαπλοκή... δίνει τα ρέστα της, στην προσπάθειά της να πλήξει την κυβέρνηση Καραμανλή.

ΑΜΕΣΟΣ στόχος των διαπλεκόμενων, όπως φάνηκε και στην ιστορία του «βασικού μετόχου», είναι να αποτρέψουν την επιβολή οποιουδήποτε μέτρου και την ανακοπή κάθε προσπάθειας για την περιστολή της ιδιοκατακτημένης εξουσίας και των προνομίων που κατοχύρωσε το προηγούμενο διάστημα. Έχουν αντιληφθεί τα διαπλεκόμενα συμφέροντα πως η εξυγίανση στο ραδιοτηλεοπτικό τοπίο, που έχει θέσει ως στόχο προτεραιότητας η κυβέρνηση, αποτελεί το καθοριστικό βήμα για την οριστική εξάλειψη του ιστού που έχουν υφάνει γύρω από την χώρα; Εξ ου και η λυσσώδης προσπάθειά τους να αποτρέψουν και νατραρέουν τα σχέδια της κυβέρνησης, στο άναρχο και ασύδοτο πεδίο (όπως διαπίστωσε και ο Πρωθυπουργός) των ραδιοτηλεοπτικών συχνοτήτων. Τι δείχνουν τα ανωτέρω; Οτι η μάχη, που βρίσκεται σε εξέλιξη, με τον θεσμό των διαπλεκόμενων και των εκτελεστικών τους οργάνων, είναι η «μπτέρα» όλων των μαχών, από την έκβαση της οποίας θα κριθούν πολλά, αν όχι τα πάντα.

ΔΕΝ ΘΑ ήταν υπερβολή αν σημειώναμε ότι πρόκειται για μάχη ύπαρξης, μάχη επιβίωσης, για την κυβέρνηση Καραμανλή. Το ευτύχημα είναι πως ο Πρωθυπουργός έχει πλήρη επίγνωση της κρισιμότητας και του καθοριστικού χαρακτήρα της μάχης. Είναι δε αποφασισμένος, χωρίς τυμπανοκρουσίες και μεγαλοστομίες, να αναλάβει όλες τις αναγκαίες πρωτοβουλίες, ώστε να ξεκαθαρίσει πλήρως το τοπίο. Πάνω και πριν απ' όλα, ο Κώστας Καραμανλής έχει ξεκαθαρίσει προς κάθε κατεύθυνση ότι δεν υπάρχει καμία περίπτωση συμβιβασμού με την «συμμορία» των μεγαλόεκδοτων - μεγαλοεργολάβων και ότι είναι διατεθειμένος να επιβάλλει κανόνες και αρχές στη συνολική λειτουργία του δημόσιου βίου.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΚΑΝΑΣ

Ανεπιθύμητος μέσα και έξω

Εκτός οργάνων

Εάν ο Ανδρέας Παπανδρέου που, στο κάτω - κάτω της γραφής ήταν και ιδρυτής του ΠΑΣΟΚ αναγνωρισμένος ως αποτελής θεσμική οντότητα, στο Καταστατικό του, ομολογούσε ανενδοίαστα ότι, αγνόησε το κόμμα που τον ανέδειξε στο αξίωμα του Πρωθυπουργού, περιφρόνησε ως και τους στενούς τους συνεργάτες, έγραψε στα παλαιότερα των υποδημάτων του, τα θεσπισμένα όργανα και όρισε τον διάδοχο του εν κρυπώ και παραβύσω σε μυστικές συνεννοήσεις και με βάση τα ευρήματα των δημοσκοπήσεων, τι θα συνέβαινε;

Πόσοι τόνοι μελάνης θα χύνονταν για να κατακεραυνώσουν την πράξη του ως δείγμα αυταρχισμού, καταπάτησης κάθε δημοκρατικής αρχής και επιβολής ενός προσωποπαγούς μοντέλου;

Προσωπική υπόθεση

Όπως συνέβαινε και όταν κυβερνούσε (θυμίζουμε επί παραδείγματι τις διαγραφές βουλευτών, με προσωπική απόφαση του τότε Πρωθυπουργού, ως πρόεδρου την Κοινοβουλευτικής του Ομάδας), οι άλλοτε σφοδρόι επικριτές του Ανδρέα Παπανδρέου - κυρίως για ζητήματα διαδικασιών και έλλειψη εσωκομματικής Δημοκρατίας - και εν συνεχεία άκριτοι υμνογράφοι του Κώστα Σημίτη έκαναν πως δεν κατάλαβαν.

Ενδεχομένως να θεώρησαν ως «μαγκιά» του τέως πρωθυπουργού, ότι το ζήτημα της εκλογής προέδρου σε ένα κόμμα εξουσίας αντιμετωπίστηκε από τον ίδιο ως μία προσωπική υπόθεση.

Τους άρεσε;

Εν πάση περιπτώσει ο τέως Πρωθυπουργός έτσι αρκέστηκε, έτσι έκρινε και έτσι έπραξε οι δε, ενθουσιώδεις υμνογράφοι - που εσχάτως εξασκούνται στην άσκηση Αντιπολίτευσης - πιθανότατα να διακατέχονται από μια ιδιότυπη προσωπολατρία.

Στους τελευταίους, άλλωστε οφείλουμε αν μη τι άλλο, να αναγνωρίσουμε τη συνέπεια και την άδοξη στήριξη σε μια πολιτική προσωπικότητα με την οποία, αισθάνονται πλήρη ταύτιση στο πεδίο των ιδεών.

Οι υπόλοιποι; Ο διάδοχος του, τα κορυφαία στελέχη που, αποτελούν το ηγετικό απαρτά του Κινήματος, πολλοί εκ των οποίων κατείχαν προβεβλημένες θέσεις και επί Κώστα Σημίτη και επί Γιώργου Παπανδρέου, πως αισθάνονται;

Το αποδέχεται;

Ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ ειδικότερα που, είναι και ο κυριότερος αποδέκτης των αποκαλύψεων, αλλά και των ευδιάκριτων αιχμών του προκατόχου του, συμφωνεί και αποδέχεται άραγε τις διαπιστώσεις και αξιολογήσεις του τέως Πρωθυπουργού;

Τον παρακαλούσαν να μείνει

Φρούδες ελπίδες μάλλον τρέφουμε, αν προσβλέπουμε σε κάποια αντίδραση - έστω για την διάσωση της προσωπικής τους τιμής και αξιοπρέπειας - από τα προβεβλημένα στελέχη του Κινήματος.

Νωπή δεν είναι - ή θα έπρεπε να είναι - η ψοφοδεής στάση τους απέναντι στον τότε Πρωθυπουργό, όταν ο τελευταίος, το καλοκαίρι του 2001, μετά από μια «καταστροφική» για το Κίνημα δημοσκόπηση της MRB, τους απείλησε με παραίτηση, σε μια δραματική συνεδρίαση του Εκτελεστικού Γραφείου; Γονυπετείς τότε παρακαλούσαν τον κ. Σημίτη να μην επιμείνει στην απόφασή του, «καταπίνοντας» όσα ελεγαν - ακόμα και δημόσια - προ του κινδύνου να καθεί ο «λουφές» της εξουσίας;

Αποδέχεται ότι, υπήρξε «σκεύος εκλογής» του προκατόχου του, ερήμην της κομματικής βάσης; Οτι, με άλλα λόγια αναδείχθηκε στην ηγεσία με ένα είδος «μεταμοντέρνου πραξικοπήματος» όπου, η δημοψηφισματική διαδικασία, αδιαφανής και με πολλά ερωτηματικά αυτή καθαυτή, πρόσθεσε και το στοιχείο εμπαιγμού αν όχι της φάρσας στο άλλο σκηνικό;

Θα το καταπιούν;

Εν πάση περιπτώσει ο Γιώργος Παπανδρέου επωφελήθηκε από μια καθ' όλα αδιαφανή και έξω από κάθε δεοντολογία και καταστατική πρόβλεψη διαδικασίας εξασφαλίζοντας το θώκο του αρχηγού.

Οι υπόλοιποι πρωτοκλασάτοι, κάποιοι εκ των οποίων απειλούσαν ότι θα αποχωρήσουν από το ΠΑΣΟΚ, αν εκλεγόταν αρχηγός του ο Γιώργος Παπανδρέου, δε λένε τίποτα;

Λαλίστατοι για όλα τα άλλα, καταπίνουν τη γλώσσα τους, όταν τους... πετάνε κάτουτρα ότι χρησιμοποιήθηκαν ως «ντεκόρ» (θυμάστε εκείνη την πανηγυρική Σύνοδο της Κεντρικής Επιτροπής;) για την επιβολή προειλημμένων αποφάσεων, που είχαν μάλιστα ληφθεί μήνες πριν;

Αυριανή

Ιδιοκτησία
KOURIS MEDIA GROUP ΕΠΕ

Εκδότης - Διευθυντής
ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΣΙΡΟΓΙΑΝΝΗΣ

Κεντρικά Γραφεία
Δήμητρος 31,
177-78 Αθήνα

Τηλεφωνικό Κέντρο
(210) 3489000

TELEFAX

Σύνταξη: (210) 3489013
Εμπορικό: (210) 3489014

e-mail:
avriani@kmg.gr

Γραφεία Βόρειας Ελλάδας
Καρύλου Νηπλ 23
546-23, Θεσσαλονίκη
Τηλ. 2310-244738

Εγκαταστάσεις Βόρειας
Ελλάδας

Νέο Ρύσιο Θεσσαλονίκης
Τηλ. 23920-72135

Τιμή
0,50 EURO
με Φ.Π.Α.

AVRIANI

Nationale Griechische
Politische Tageszeitung

Dimitros St. 31,
177-78 Athen
Griechenland.
Tel. +30 210 3489000
Fax +30 210 3489013

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η εν γένει αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιληπτική, η κατά παράφραση ή διασκευή απόδοση του περιεχομένου της εφημερίδας και των επί μέρους άρθρων της, με οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο, μηχανικό, φωτοτυπικό, ηλεκτρονικό, ηχογράφησης ή άλλο, χωρίς την προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη. Νόμος 2121/1993 και Διεθνής Σύμβαση της Βέρνης - Παρισιού (N. 100/1975).

Ξεχωρίζει

Μπροστά σε αυτό το πολιτικό προσωπικό, που αποτελεί τη σημερινή ηγετική έκφραση και το στελεχικό aparát του ΠΑ.ΣΟΚ (κρίμα ιδιαίτερα για ορισμένους από αυτούς, που θίπτευσαν πολιτικά δίπλα στον Ανδρέα Παπανδρέου), ένα άθυρμα φοφοδεών εξουσιολατρών, που έχουν «παράδωσει» όχι μόνο τον όποιο ιδεολογικό τους εξοπλισμό, αλλά και αυτή ταύτη την προσωπική τους αξιοπρέπεια, για μια... θέση στον ήλιο, ο Κώστας Σημίτης αναμφίβολα ξεχωρίζει με τη συνισταμένη πλεονεκτημάτων και μειονεκτημάτων, που επέδειξε κυρίως κατά την οκτάχρονη πρωθυπουργική του θητεία.

Κανείς καλόπιστος και αντικειμενικός παρατηρητής δεν μπορεί να παραγνωρίσει τη μεθοδικότητα, τις οργανωτικές ικανότητες, την προσήλωση στο στόχο, αλλά και το σαφές και συνεκτικό σχέδιο που είχε κατά νου.

Θετικά και αρνητικά

Ο ιστορικός του μέλλοντος, φανταζόμαστε ότι θα αποτιμήσει θετικά, στην πρωθυπουργία Σημίτη, την ένταξη στην ΟΝΕ, την ολοκλήρωση της ενταξιακής διαδικασίας της Κύπρου, στην Ευρωπαϊκή Ένωση αλλά και τα σημαντικά έργα υποδομής όπως η Αττική Οδός, το Μετρό, το νέο αεροδρόμιο του Ελληνικού ή η γέφυρα Ρίου - Αντιρρίου.

Από την άλλη όμως, φανταζόμαστε ότι δεν θα αγνοηθεί ο ψυχρός ορθολογισμός και ο απρόσωπος τεχνοκρατικός τρόπος σύλληψης των πραγμάτων που δεν επέτρεψαν στον Πρωθυπουργό να αντιληφθεί τις κοινωνικές επιπτώσεις των επιλογών του, όχι μόνο στο επίπεδο των εισοδηματικών ανισοτήτων, που διευρύνθηκαν δραματικά την προηγούμενη δετία, αλλά και την εγκατάλειψη της περιφέρειας.

Δεν έλεγξε την διαφθορά

Εκείνο που ίσως θα καταλογιστεί ως «αχίλλειος πτέρνα» του τέως πρωθυπουργού που συνετέλεσε στην άδοξη κατάληξη του όλου «εκσυγχρονιστικού» εγχειρήματος είναι η έντονη ανασφάλεια, αβουλία, εν τέλει δε και αδυναμία που επέδειξε στην πολιτική διαχείριση των ζητημάτων.

Προσπλωμένος σε μια τεχνοκρατική λογική, εγκλωβισμένος σε μια οικονομική - στατιστική προσέγγιση των

πραγμάτων, απορροφημένος από τους μεγαλεπήβολους στόχους που είχε θέσει, ο τέως πρωθυπουργός, δεν κατάφερε όχι μόνο στο κόμμα του - στο οποίο έτσι κι αλλιώς πάντα αισθανόταν κάπως σαν «ξένο σώμα» να ελέγξει αλλά ούτε και την κυβέρνηση του, εξ ου και η γιγάντωση των φαινομένων διαφθορά, παρά την αδιαμφισβήτητη προσωπική εντιμότητα του ίδιου του κ. Σημίτη.

Και αυτός στο... στόχαστρο από τον τέως πρωθυπουργό

Ορατές επιπτώσεις

Το κυριότερο αποτέλεσμα της προαναφερθείσας αβουλίας, ανασφάλειας ή αδυναμίας του τέως πρωθυπουργού ήταν η σχεδόν «οικειοθελής» παράδοση του κυβερνώντος συγκροτήματος, κατά την προηγούμενη οκταετία, στα θηριώδη οικονομικά συμφέροντα.

Οι συνέπειες της ανωτέρω εξέλιξης είναι ορατές και σήμερα, καθώς αμφισβητείται αν μη τι άλλο, η αυτονομία της πολιτικής και τα «πρωτεία» των

εκλεγμένων ηγεσιών, έναντι εξω-θεσμικών παραγόντων.

Ορατή συνέπεια των εξελίξεων και διεργασιών κατά την παρελθούσα οκταετία, είναι και η εικόνα που παρουσιάζει και σήμερα, το κόμμα της Αξωματικής Αντιπολίτευσης του οποίου οι κινήσεις και επιλογές προδίδουν ολοκληρωτική εξάρτηση, αν όχι απευθείας υπαγωγή στο σύστημα διαπλοκής.

Μια εξέγερση νέου τύπου

Του ΧΡ. ΚΑΠΠΟΥ

Ασφαλώς και δεν πρόκειται για ένα νέο Μάη του 68. Αλλωστε από τα γεγονότα απουσιάζουν για την ώρα τουλάχιστον οι φοιτητές και οι εργάτες της Γαλλίας, ούτε κανείς προβάλλει το αίτημα της αυτοδιαχείρισης.

Το γεγονός ωστόσο δεν μειώνει την σημασία των όσων συμβαίνουν τις τελευταίες δέκα ημέρες στα υποβαθμισμένα περικόμια του Παρισιού, αλλά και άλλες πόλεις της Γαλλίας, όπου αντί για τους φοιτητές ή τους εργαζόμενους της Ρενώ, αυτοί που βάζουν τα οδοφράγματα και συγκρούονται με τους αστυνομικούς είναι οι μετανάστες. Ανθρωποι που αν και μιλούν άπαιστα Γαλλικά δεν αισθάνονται να αποτελούν πλήρη μέλη της Γαλλικής Κοινωνίας. Αντιθέτως καταγγέλλουν ότι ζουν σε συνθήκες γκέτο, ενώ συνιστούν μια από τις οικονομικά ασθενέστερες κατηγορίες του πληθυσμού της χώρας.

Κάτι περισσότερο από εύκολη η διάγνωση του υπουργού εσωτερικών της χώρας Νικολά Σαρκοζί, ο οποίος χαρακτήρισε τους στασιαστές φονιάδες και απόβλητα. Όσο και αν απουσιάζει, αν σε τελική ανάλυση απουσιάζει στους χώρους των στασιαστών το ιδεολογικό στοιχείο, άλλο τόσο είναι μάλλον άστοχο να λέει κανείς ότι πρόκειται για ένα πόλεμο μεταξύ κράτους και συμμοριών. Ποτέ άλλωστε σε κανένα κράτος και σε καμιά πόλη του κόσμου δεν υπήρξε ένας τέτοιος πόλεμος σε αυτή την έκταση και την διάρκεια. Αρα οι απίτια για τα όσα συμβαίνουν κάπου αλλού θα πρέπει να την αναζητήσουμε.

Είναι γεγονός ότι το Παρίσι, όπως και άλλες ευρωπαϊκές πόλεις φιλοξενεί μεγάλο αριθμό από οικονομικούς μετανάστες. Ανθρώπους που τα τελευταία χρόνια σπεύδουν στις Δυτικές μεγαλουπόλεις, αναζητώντας μια ζωή καλύτερη. Συνθέτοντας στις τελευταίες ένα ακόμη κομμάτι στο παζλ που συγκροτεί το παγκοσμιοποιημένο τους χαρακτήρα. Και μάλιστα το πιο περιθωριοποιημένο που μάλλον απειλεί την κοινωνική συνοχή των Δυτικών Κοινωνιών. Αν και συμβάλει στην ανάπτυξη των τελευταίων αποτελεί συχνά το φθινό του εργατικό τους δυναμικό έστω και αν πολλές σε γνώσεις δεν υστερεί. Ενώ σε κάποιες περιπτώσεις όπως εκείνη της Γαλλικής πρωτεύουσας μένει εκτός πόλης και σε συνθήκες γκέτο.

Δεν είναι διόλου παράξενο ο κόσμος αυτός να ζητά την πλήρη κοινωνική του ένταξη. Όπως βεβαίως δεν είναι παράξενο να ξεσπά έτσι και μάλιστα με μια άσχετη με τα προβλήματα αφορμή, όπως ο θάνατος δυο νεαρών που νόμιζαν ότι η αστυνομία τους κυνηγούσε.

Ίσως τελικά να βρισκόμαστε μπροστά σε μία εξέγερση νέου τύπου, η ύπαρξη του οποίου να αποτελεί και την αμπαξία της Γαλλικής Κυβέρνησης. Γιατί η αλήθεια είναι ότι η τελευταία αντιμετωπίζει μια εξέγερση χωρίς ένα ιδεολογικό υπόβαθρο και καθοδήγηση πολιτική.

Που ίσως την δούμε να επαναλαμβάνεται κάποια στιγμή και σε άλλες ευρωπαϊκές πόλεις. Όχι κατ' ανάγκη από οικονομικούς μετανάστες, αλλά και από χιλιάδες άλλους, οι οποίοι τα τελευταία χρόνια κατακυλούνε στο περιθώριο, καθώς θέσεις εργασίας περικόπονται, ενώ σκέψεις όπως η οδηγία Μπόγκεσταϊν προκαλούν τρόμους για το μέλλον.

Και το ερώτημα είναι αν οι κυβερνήσεις της Δύσης θα σκύψουν στα προβλήματα. Η αν θα επιλέξουν να συμβιώσουν με το φόβο για ξέσπασμα ανεξέλεγκτων γεγονότων σαν και αυτές που τώρα ζουν στο Παρίσι και τη Λυών. Το κακό είναι ότι οι άχρωμοι και άοσμοι σημερινόι πολιτικοί σχηματισμοί του Δυτικού κόσμου συγκλίνουν όλο και περισσότερο στην ξύλινη και ψυχρή γλώσσα των αριθμών. Όταν υπάρχουν άνθρωποι που δεν ευημερούν.

↑ στα ΨΗΛΑ

↓ στα ΧΑΜΗΛΑ

Με τους διαδηλωτές

Ο ΟΥΓΚΟ ΤΣΑΒΕΣ. Σε «αγκάθι» αντίστοιχο εκείνου, του αγέρωχου «κομαντάτε» της Κούβας, βαδίζει ο πρόεδρος της Βενεζουέλας. Απολαμβάνοντας τη λαϊκή νομιμοποίηση, κάτι που αφαιρεί επιχειρήματα από τους αντιπάλους του, ο κ. Τσάβες προτίμησε, αντί για το παλάτι της διάσκεψης των ηγετών, τη λαϊκή συγκέντρωση στη Μαρ Ντελ Πλάτα της Αργεντινής, πλάι στον άλλο «κολασμένο» τον Ντιέγκο Μαραντόνα.

Γιατί αγνοείται;

Ο ΜΙΧΑΛΗΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΗΣ. Ανεξάρτητα από το αν συμφωνεί ή διαφωνεί κανείς με τις απόψεις του και χωρίς να υπεισερχόμαστε στον εσωκομματικό λαβύρινθο του Συνασπισμού ή του ΣΥΡΙΖΑ, δεν κατανοούμε πως αγνοείται η διαθεσιμότητα, για τη θέση του υποψηφίου στο δήμο της πρωτεύουσας ενός προσώπου, με την εμπειρία, το εύρος γνώσεων, την ευαισθησία και τη διευθυντικότητα του πρώην ευρωβουλευτή.

Καμία αυτοκριτική

Ο ΚΩΣΤΑΣ ΣΗΜΙΤΗΣ. Κατανοπτή αν και λίγο βιαστική και αγχώδης η προσπάθεια του τέως πρωθυπουργού να υπερασπιστεί το έργο του, κατά την παρελθούσα οκταετία. Αλλά, ούτε μια «στάλα» αυτοκριτικής; Για όλα φταίνε όλοι οι άλλοι, από τα Ίμια, ως την εκλογική ήττα, το Μάρτιο του 2004; Λίγο μεγαλύτερη πολιτική γενναιοψυχία, για τους άσπονδους εσωκομματικούς «φίλους» και τους πολιτικούς αντιπάλους δεν θα έβλαπτε.

Αντίθετα αποτελέσματα

Ο ΝΙΚΟΛΑ ΣΑΡΚΟΖΙ. Η περί «αποβρασμάτων» ρητορική και η πολιτική της «μηδενικής ανοχής» του σκληροπυρηνικού υπουργού Εσωτερικών της Γαλλίας, μετέφερε την «σπίθα» σε μια τεράστια και ανεξέλεγκτη πυρκαγιά, που εξαπλώνεται από τις φτωχές συνοικίες στο κέντρο του Παρισιού, θυμίζοντας σε πολλούς τον «ξορκισμένο» Μάη του 68.

